

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодикаво часе

БЕОГРАД, СУБОТА, 25 СЕПТЕМБРА 1943

Уредништво и администрација

Београд, Косовска 39/Ш

ПРИМЕРАК 5.— ДИНАРА

Претплату прими «Преса» за продају новина и часописа, Београд,
Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 60.— дин.,
полугодишње 120.— годишње 240
динара.

БРОЈ 96 — ГОД. III

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

МАРИОНЕТСКО ПОЗОРИШТЕ „ШМОЉА“

— Ово нешто не функционише. Неко нам сече конце!

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

ЗАЛУД ЧЕРЧИЛ БАНКУ ДРЖИ - КАД СУ НЕМЦИ СВУДА БРЖИ

Два ортака још фарбају ал' без четке
Место топа и пиштоља — ради сплетке
На „јпуф“ хтели да добију једну битку
Па су мину наместили — али плитку
Са Бадољом покушали један врч
Ал' у самом почетку дрмну грч
Место славе и победе — дошла платка
Код Бадоља снага била много кратка
И брука их дочекала неизмерна
На обали плавог мора, код Салерна
Четир дана брчкали се као деца
Појави се нови Везув, па их сеца
Немци бију изистински, нема шале
А ортаци престали су да се хвале
Јер ова их сила бије, ломи, цепа
Фалило је врло мало до Дијела
А кад Немци што су хтели, извршише
Ортаци се опет мало охрабрише
Па просуше нове хвале и прогнозе
И на својој бурној машти даље возе.

— Вашу ћорду можете мирно задржати, господине маршале, — она нам никад није била опасна...

Са фронтова разних вести сада стигле
Мрачне сile из Азије све су се подигле
Да победу сад извојште, у потопу
Да униште сву културу и Европу
Ал' узлуд борба бесни, чуда ствара
Када је то само рачун без крчмаре
Јер последњи то је талас большевизма
Нас не може савладати зло и пизма
За годину дана дошли близу Дњепра
А на Волгу Немци дошли, попут ветра
Ко уме да види, он осећа јасно
За црвени ваљак све је сада касно
Пропала му нада, мора он да скине
Место њега ново добро ће да никне
Ствар је сада јасна, решење је близу
Стаљин и дружина видели су кризу
Па желе на снагу и још на брзину
Да извуку себе, ову кризу мину
Ал' џабе им муга, џабе троше снагу
Њима спаса нема, отишли су врагу.

ПРЕГЛЕД СТРАНЕ ШТАМПЕ

АМЕРИЧКИ ПРОСПЕРИТЕТ У ПАЛЕСТИНИ

Ханфа, септембра. — У последње време у Палестини је завладао прави амерички просперитет. Шверцери је гангстери америчког типа, имају пуне руке посла и млате паре. Јевреји и Арабљани много се воле и често праве утакмице у гађању револверима, митраљезима и бацању камена с раменак са ручним гранатама. Амерички пелцер културе потпуно је успео.

СТАРА ПЕСМА НА НОВ ГЛАС

Москва, септембра. — Новосоздани јевречки фронт почeo је већ да ради пуном паром. Испеване су нове црквене песме, а најлепша је од њих „други фронт“. То је, заправо, стара песма на нов глас, само је сада пребачена у духовне — црквене песме.

Неки чланови црквених кругова дјелегирани су за Лондон и Вашингтон да, уместо Литвинова и Мајсиса, певају ову песму, пошто су овима од силног дерања, популарне гласне жице.

ПОСЛЕДЊИ МОХИКАНЦИ

Гибралтар, септембра. — Један део јуносвенског циркуса без „јуносвенак“, на челу са директором Пурићем пропутовао је кроз Гибралтар за Каиро. На питање страних новинара, зашто не путује цела трупа, Пурић је само одмахнуо руком и рекао:

— Откуд знам шта се ради! До био сам наређење од нашег финансијера да кренем са трупом у егзотичне земље, а ја сам, знајте, чиновник-човек па слушам наредбодавце. Тек када сам кренуо видим да су моји ортаци Хрват и Словенац ударили у пишман и певају другу песму. Изгледа ми да ћемо у Каиру бити последњи јуносвенци. А баш је штета, тако смо се лепо слагали — као рогови у врећи.

ДЕМОКРАТСКА БРЗА БРЗИНА

Енглески лист „Пипл“ износи да четири године после несреће енглеске подморнице „Тетис“, која је потонула у заливу Ливерпула са целокупном посадом, десет удовица радника и инжињера, који су се удавили приликом ове катастрофе, још увек чекају на обећану пензију од стране владе. Од углочање ових пензија ту мачи се тиме, што важни сведоци који седе на високим попољујима у адмиралитету, нису могли бити саслушани јер „немају временак“.

Колико ли би тек европски народи морали чекати на обећану слободу, кад би ова нешто зависила од Енглеза, када са својим сопственим народом поступају као са Индусима!

ДУПЛИ РЕФЛЕКТАНТИ

Вашингтон, септембра. — Повојдом питања коме ће припасти италијанска флота, оба претендента, Чон Бул и Јука Сам изјавили су да имају подједнака права. Пошто никако не може да дође до споразума, коме да припадне флота, Јука Сам је решио да се прими старајељства, пошто се он иначе стара и о многим енглеским добрима.

НИЈЕ САН НЕГО ЈАВА

„Њу Ревју“ из Лондона јавља: „Програми Јапанаца за њихово ново пасифичко царство просто запрепашћује. А још више је чудно, да то није само ан, кео што га Енглези умеју да сањају, него је Јапан поставио стварне темеље од тврдог материјала.“

»УЈКА САМ ГРАБИ...«

„Јоркشاјр Пост“ лист лепотана Идна, туки се на америчку конкуренцију обавештајне службе, која сада даје вести и у чеким енглеским доминионима и тако тако потискује Енглезе.

Може се размети „бол“ „Јоркшајр Пост“ или то су савезнички односи. Јука Сам нема скрупула. Гешефт је гешефт.

ЈОШ НИСУ НАУЧИЛИ

„Те статист“ из Лондона доноси: „Јасно је као дан, да ћемо, ако и даље наставимо као до сада, доживети страховит слом, који, уосталом заслужујемо као и садашње муке, јер нисмо ништа научили од раније почињених глупости.“

»ГЕНИЈАЛНИ ПЛАН СА МАЛОМ МАНОМ«

Лондон, септембра. — Поново је прошло време мистерија, лондонском музеју предат је на чување „генијални“ план Ајзенхауера, према којем је Италија требала да буде окупирана за 48 часова. Овај план је разрађен у танчине и предвиђене све евентуалности.

Све енглеске и америчке радио станице биле су резервисане за одређен дан и ангажовани најгрлатији спикери, све расположиве војне плех-музике стајале су спремне на Сицилији, да умарширају у италијанске градове и отсвирају новокомпонован Бадољов марш. Уопште, према овом плану све је било спремно и предвиђено, сем једне „ситнице“.

Једина мана овог плана је та, што није предвиђено да ће Италију неко бранити, а шепртље освајати.

ТЕШКО ПИТАЊЕ

Лондонски „Спектатор“ пише недавно о јеврејском проблему: „Не може бити сумње, да један део, и то знатан део јеврејских општина у Енглеској има мрачну прошлост. Када је у интересу да се ова тема држи у тајности и да се о њој ћути?“

„Спектатор“ поставља тешко питање, пошто је једино јеврејима интерес да се не износи њихов прљав веш, а зато је и тешко писати о томе у Енглеској!

БЕЗ КОМЕНТАРДА

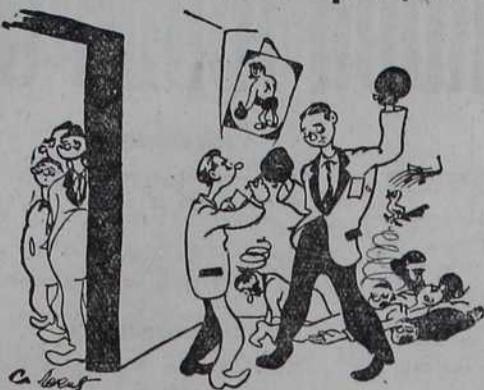
Енглески часопис „Спектатор“ пише: „Наша радничка класа осећа се, овде у Енглеској, као прави робови. Зато и верују више далекој Москви него нашем властитом војству.“

ЧЕРЧИЛОВА ДНЕВНА ЗАПОВЕСТ

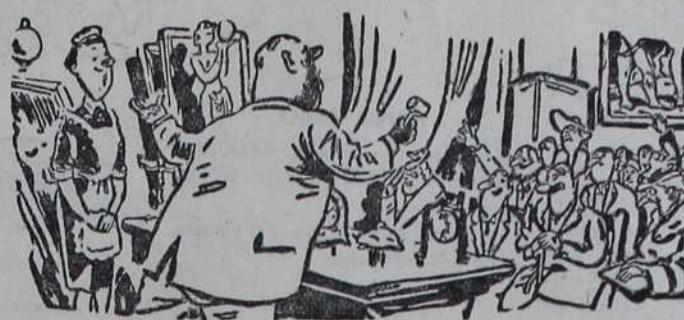
— Желим, да Французи добију сваки дан своју порцију лагарија и њихов део бомби.

Нако мали Перица...

...ДА БОКСЕР ДЕЛИ АУТОГРАМЕ

ЛИЦИТАЦИЈА

— Моја најбоља понуда! Једна перфектна куварица и соприца, згодна, поштена, вредна, две хиладе динара месечно... две и по хиладе... две и осам стотине... три хиладе по први пут, други пут и трећи пут.

— Честитам господине!

Софуто

БОЉЕ

ЕПИГРАМ

Да поздрави старе стране
У свој клуб се враћа Бане
Он баш има дар!
Стара слава ће да сине
уз учење «балеринек»
Поправиће ствар!

УВЕК ИСТО

Све репрезентације се тако састављају да Б. С. К. увек буде јачи. Или је он, заиста јачи него сви остали заједно.

НА ОЛУК

На тркама се карте увек секу на олук. Шњур однесе Ниш или Лесковац. Или оданде, заиста, долазе најбоља грла у Београд.

НЕЋЕ ПА НЕЋЕ!

Бело-црвени пронађоше неки вискист-систем само да победе бар једном у овој години свог вечитог ривала.

Неће па неће!

Управа бело-црвених би морала да пронађе још један рецимо «квинтет-систем», па вальда ће им једном поћи за руком, пардон ногом, да и они победе.

БОЉЕ ПАКОВАЊЕ

Кладиоци са трка сложно изјављују да је много боље када се трке намештају. Прво, много више њих долази да се «вади», а друго увек има «изненађења».

ЈАДНЕ СУДИЈЕ

Боже, Боже, зар увек морају само стари да нам буду за пример. Прошле недеље: Столе пуца из руке, судија... свира.

Ове недеље Томаш пуца из руке судија... не свира. Тако ти је то «стари» боље виде него млади.

Судија: — Оптуженни сте да сте се на тркама кладили новцем свога газде. Јели то истина?

Оптуженни: — Наравно, вальда нисам луд да се кладим својим новцем.

Од недеље до недеље

НЕДЕЉА, 19 СЕПТЕМБРА

Јуче ми се на пијаци хвали госта Меланија, нека познаница моје жење како јој је њен млекација донео фини кајмак.

— Сами листићи... Дивота једна — густира она па онда вели: Море ја сам се извештила па нико не може да ми подвали.

Јутрос је опет сртнем на пијаци па је упитах да ли њен млекација може да ми донесе мало кајмака:

— Ју, гром га спалио! Зар та битанга. На очи не сме да ми изађе. Замислите у онај кајмак сипао неки кисео сир и све упропастио... — поче она да гриди.

— Зар то вама да се деси којој нико не може да подвали — рекох ја а она само поцрвени и ухута.

ПОНЕДЕЉАК, 20 СЕПТЕМБРА

Госпа Ната се ујутру љутисала и пошла љутрос на воз. Дође код нас и остави кључ за мужа када дође из канцеларије. Лепо се поздрави и оде, рекавши:

— Ето мене у суботу...

Није прошло ни пола сата а она се врати сва уплакана и право дође по кључ.

— Шта је било Нато? — пита је моја жена а госпа Ната прича кроз сузе:

— Натенто ме ћаво да метнем на главу онај мој јединци шешир. Надигла се она пуста ветрина па дува ли дува. Мени ни на крај памети да ће ми ветар однети шешир кад одједном, дуну проклетиња и мој шешир полете кроз ваздух па право пред једна кола. Могао је да заустави али он неће за инат и још ми се после смеје. Ја почела да грдим а он каже: Чудо ниси ставила шерпу на главу...

УТОРАК, 21 СЕПТЕМБРА

— Уби ме дете, па то ти је, — поче данас да ми прича Танасије шпедитер. Спечалио сам летос неку црквицу и таман сам мислио да спремим зимницу када онај мој мангуп све покупи и однесе...

Који мангуп?

— Па мој Веџа. Клади се човек на тркама па кад пође на трке он мало одвади а данас покупи и онај кусур.

— Па колики је он сад? — питам ја.

— Учи кобојаги пети разред, али више учи дупло везано него гимназију а сада ме је баш везао. И то у све четири.

СРЕДА, 22 СЕПТЕМБРА

Пошао ја на Вождовач и зато сам поранио да ухватим трамвај. И, заиста, врло мало света. Чак сам и седео. Одем горе, свршим посао и понова уђем у трамвај. Горе, на Вождовцу, ушао сам лако. Као бела лала. Али на Славији када сам излазио, направи се гужва. Свет трчи да ухвати »јединицу«: па скочу један другоме преко главе.

Нисам ни сањао да неки не жури да ухвате »јединицу« већ да се изгубе после извршене операције. Чим сам сишао, ја застадох да мало испружим ноге па хтедох да купим новине. Пипнем се за ћеп. Нигде буђелара. Потражим сат. Нема ни њега. Већ видим колико је сати али шта ми вреди. Једна је корист од тога што се ја мајци, нећу више везити трамвајем.

ЧЕТВРТАК, 23 СЕПТЕМБРА

Пијаце су пуне света у сезони туршије. Нарочито жена. Хита свет да се снабде за зиму а пилари то искоришћују па цене не попуштају. Станем код једне тезге да купим воће. Купаца пуно а старица, пиларица једва даје ћевапа. Одједном се зачу дрека и ларма. Пренем се из мисли и погледам. Пиларица се гуши са једном девојчицом око једног зембила.

— Зар те није срамота да крадеш. Одавно ми ти давиш пилиће — цичала је пиларица вадећи брескве из оног зембила. У томе се она девојчица оте и утече, а пиларица настави:

...одавно је ја меркам. Дође сваки дан, муха се око тезге а ништа не купује. А овамо ми ба...

стално фали по нешто. Час главица купуса, час парадајз или кромпир. А данас је укеба...

ПЕТАК, 24 СЕПТЕМБРА

Газда Сотир има сина Владу, отменог и елегантног мондена који зна само за уживање. Али, не лези врате, дође и на њега ред за кулук. Отац му даје паре да нађе заменика али њему скупо. Сотир сав срећан.

— Види се моја кра — хвали се он у кафани. Неда да га пљачкају...

Међутим вечерас сам Сотир прича:

— Замислите шта ми урадио онај пангалоз.

— Узео од мене пет хилада динара па ме још лаже како неће да плати много већ хоће сам да ради. Отишао данас али кад видео да треба запети он узео и од мајке пет хилада, нашао заменика по најскупљој цени а са кусуром отишао у кафани...

— Што се чудиш. Твоја кра — пецка га Анта адвокат а Сотир се само кисело смеје.

СУБОТА, 25 СЕПТЕМБРА

Чувао чика Тоша један капут као очи у глави. Хтео да га сачува за после рата. Да изгледа као човек. Одбио толико прилике да прода и замени овај капут. Ових дана дотерала орла зла година и он извадио капут из ормана. Шлаг хтео да га удари. Мольци га изгризли на стотину места па не вреди ни по луле дувана.

Ражалио се чика Тоша и, само што није заплакао. Узео онај капут и отишао код Чеде шнајдера који му је раније нудио замашну суму.

— Хоћеш ли да ти дам у пола цене.

— Нећу брате! Чекао си цену а сада, када је пропало ја да те спасавам...

Сада чика Тоша набавио читаво кило нафталина па смрди на километар а Чеда шнајдер му дојикује:

— После кишне, јапунце не тре...

... замишља...

...и солисту

Чеџа
БОЉЕ

ЕПИГРАМ

Вратио се Черчил с' пута
Сад код куће кнедле гута
Ко пчела на брус
Ломио је џабе ноге
Код ортака нема слоге
Тај је пос'о кус!

Завршена ѡачка проба
Већ свршена и сеоба
У Каиру ври
Секретари, практиканти
И сви други, тути-квантни
Најурени сви.

КРИТИЧАРУ

Од нерада баздиш, смрдиш
Ал' све друге зато грдиш
Критичар си баш
Све те боде све ти смета
Ал' и ти си чиста штета
Да ли бато знаш.

ДОБРОЈ ДУШИЦИ

Ти у брашно пасуљ сипаш
А у млеко воду липаш
Није посо лош
Ал' када те неко јави
И власт почне да те гњави
Онда — три за грош!

НАИВКИ

Од Чубуре па до града
Језичина твоја влада
И просипа жуч
По вароши свуд се ћетка
Час интрига, а час сплетка
Горе него туч!

МАХЕРУ

Шверцере си разне скрето
И давно је пос'о цвето
Пара текла свуд
Ал' сада се све поквари
Наопачке пошли ствари
А ћар — чак на дуд!

— Кажете да никоме нисте читали ове песме!
— Уверавам вас господине.
— Па откуда вам онда та модрица на оку!

Чисто малог Јовице

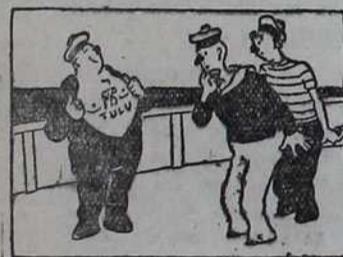
имам Данас много важне вести. вади зубе већ нешто длого па је плаво и плаво тетка боса иде плед сацекао цика болу и бијо се с конзистолију и то због тога што њега а После је тео да макља и је тела да вади злана зубе код тетке босу ал она га удалила пинцика болу доктора па је уфатио слом у тинталу и Сад има цалму њен мика да она није тела да ко да је тулцин, бола доктор уте

Перица је опрезан

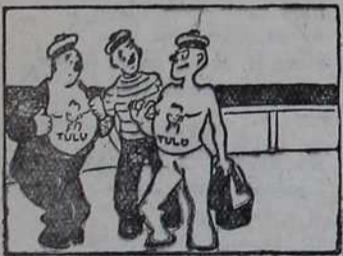

— Перице, помогни ми — тамо је један страшно безобразан.
— А колико је велик тај!

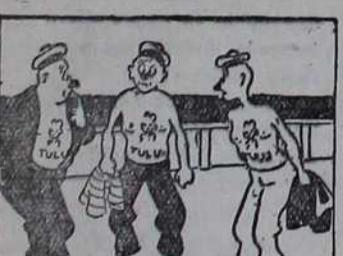
МОРНАРСКА ЉУБАВ

Моја вереница

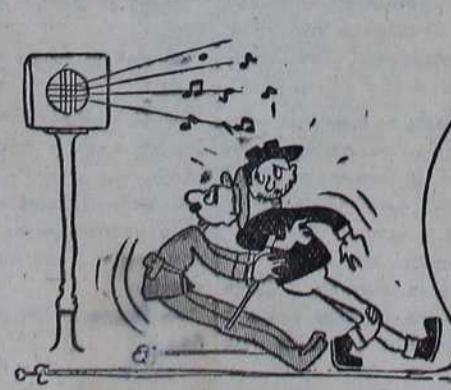
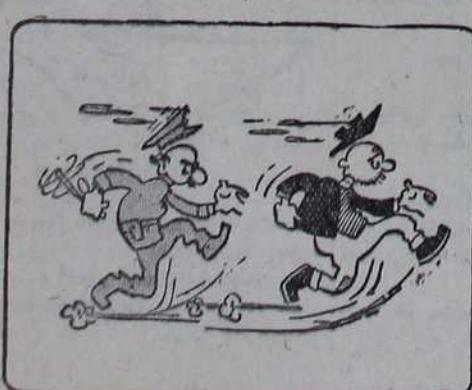

Твоја вереница

Наша вереница.

Лоповаша и Ревносни жакаша

наши људи и

ЊЕГОВ САВЕТ

— Дајте ми комад меса, али без масти. И без костију. И без жила.

— Онда је најбоље да узмете једно јаје, госпођо.

СЕТИО СЕ

Жена: — Недавно си ме питao шта бих желела за рођендан. Помисли — ноћас сам сањала о једној дивној бисерној орглицi

Муж: — Одлично, сетио сам се, купићу ти један сањовник, па можеш видети шта значи тај сан.

ЈАСАН ЗНАК

— По чему закључујете да је Зорица заљубљена?

— По томе, што њен папагај у последње време стално уздише.

РЕКЛАМНА

— Ало, келнер, је ли ова дама

крај прозора већ платила свој рачун?

— Јесте, господине!

— Тако? Онда могу слободно с њом мало да поразговарам.

РЕКОРД

Стева: — Госпођице, ја вас љубим до лудила!

Она: — Па то ми је још неко рекао.

Стева: — Знам, али ја сам лути од њега!

ПРЕВАРИО ЈЕ

Муж: — Жао ти је што путујем на 48 сати! Па ја сам ти то већ рекао.

Жена: — Да... Али ти си ми рекао да путујеш на осам дана.

ЗАДОВОЉИО ГА

Професор: — Колико је било крсташких ратова?

Перица: — Седам.

Професор: — Набројте их.

Перица: — Један, два, три, четири, пет, шест, седам.

ТАТИН СИН

За вreme свечане вечере, један од гостију случајно разбије чашицу. Док су се сви правили нешти, домаћинов синчић сикну:

— Ay! Баш ону коју смо позајмili!

Поповић је дошао да посети пријатеља, страственог ловца. Собе пријатељеве биле су пуне ловачких трофеја, највише рогова разне дивљачи. Поповић с интересовањем обилази, свуда завирује, тражи обавештења. Дошао је до вешальке за одело, која ја има ла две куке.

— Кажи ми, молим те, где си убио ову животињу?

Бодликава

Крстов дан! Дан берба и слатког вина. Али ова модерна генерација тражи бербу сваки дан јер ко је луд да чека по годину дана. Зато сад берба не зависи од датума, времена и винограда већ од бразине и вештине... По неки бата бере грожђе три пут дневно а неки целога века не стигну да оду на неку бербу... Има и таквих који оберу зелен бостан, док други беру кисело грожђе. А то све због тога што су заборављене српске традиције. Све треба радити у право време. На Преображење први пут окусити грожђе, за време међудневица спремати каце и бурад а за Крстов-дан берба. Јест, али ко је од данашње генерације устану да не окуси грожђе пре Преображења и да чека на Крстов-дан. Сваком је хитно за паре зато хоће да бере или нико не воли да сеје, огрће, реже и прска. Оно јест да има и таквих који упрскају дидидуз али то нису они који раде своју башту већ они који беру туђу муку. А кад је већ реч за прскање, изгледа да упрскавање у моди пошто је редак инсан ме-

ЗАБУНА

— Извините, господине, мислио је да су ко-
сти.

Комичар у војсци

Чувени комичар Раму јави се једном за отсуство своме коман-
данту пуком. Објаснио је да га ожењен!

— Петнаест дана! викну пуков-
ник за њим.

— Отсуства или затвора, г. пук-
овничке?

— Прво отсуства за послове
код куће а затим затвор за не-
снуждено, али се на прагу зау-
чтвив тон према претпоставље-
њом.

Раму је пошао из канцеларије, код куће а затим затвор за не-
снуждено, али се на прагу зау-
чтвив тон према претпоставље-
њом.

У моди пошто је редак инсан ме-

Наши храјеви

НЕМА ЛЕКА

— Моја жена је страшна! Бешао би од ње на месец.

— Ништа то не помаже. Ја сам од своје жене био побегао на два месеца па ништа не помаже.

ПОСУЂЕ КОЈЕ СЕ ЈЕДЕ

Муж: — Шта је ово? Зашто ми износиш празне тањире?

Жена: — То су тањирни од спанаћа. Остало нам је за ручак. Шта ти фали? Једи тањире.

Благојница: — До кога места желите карту?

Младожења: — Дајте ми карту за пругу на којој има највише туница.

Мајка: — Зашто опет плачеш, сине?

Ћерка: — Како да не плачам, кад ће и ова веридба да пропадне. Вељко тражи мираз, а ја немам ни паре...

Мајка: — Не плачи, сине, мој татко је опет да објави стечај, па ће одмах бити боље.

ВЕШТА ОДБРАНА

— Ви сте фалсификовали овај чек, додајући му цифре.

— Па то иначе ништа не чини. То су нуле.

казерија

ђу њима који није упрскао као куран мотку.

Жене обелеше образ који сарађа чело. А вала и право је. Нисмо бра брате, могли да их сномимо. Пуште, насе панталоне, бију се и псују, љуште ракију а кад треба на ѡунију она извуку реп. Гурале она тако, гурале, па се већ и повасиле када им се испуни жеља. Нису она џабе носиле панталоне.

Наслутиле мушки посао а брате каквих смо ми данашњи, жене више личе панталоне него на ма мушкарцима а можда ће и вшов да им личи боље него на ма. Само није право што ће да се извуку она незгоде, она које више нису младе а још мало фали да буду бабе. Те су најгоре и од њиховог језика не може да се живи. Она све знају и све критикују она се се свађају на пијаци а они су и најопасније спекуланткиње! Баш те жене су највише криве што нас мушки више нико не зарезује зато је право да се у свему изравнају са нама и да виде и осете да ли је коза вунен брав.

НИ ОН НЕЗНА

Два пријатеља разговарају после једне пијанке:

— Обећај ми, ако си ми пријатељ, каже један, да никако нећеш причати где смо ноћас били и шта смо радили.

— Ево, дајем ти часну реч, одговара други, а сад, молим те у поверењу: где смо били и шта смо радили?

ИГРА РЕЧИМА

— Малочас сте изговорили реч магарац. Да ли се то на мене односило?

— Не мислите, вељда, да сте једини магарац на свету?

◆ Шеф: — Ала нас онај путник превари са својим рђавим штофом!

Директор: — Шта мислите, како би било да га узмемо код нас у службу?

◆ — Баш нам је ова комшиница лепа домаћица, нема ни соли у кући.

— Откуд знате?

— Хтела сам јуче да узмемим од ње, па није имала.

◆ Тека хоће да иде у позориште.

Преобукао се са највећом пажњом и најзад је готов.

— Човече! узвикну тетка, заборавио си вилицу.

— Вилицу? Шта ће ми вилица. »Отелок« није за смејање.

ОХ! ЈОЦО

— Ох! Јоцо вељда ме нећеш овде пољубити где нас може свако видети!

Анкета у лудници

Један познат, врло радознао но Притрчали су чувари и лакари и винар, вршио је анкету по некој једва спасли злосретног нови- крупној афери, у једној лудници. нара.

Кроз болничке собе водио га је — А сада, ракао му је хладно сам директор луднице. Када су директор луднице, сад ћемо по-

нашли у један подужи ходник, ћи даље, да вам покажемо оде-

одједном се појавио неки лудак, скочио на новинара, оборио га

— Хвала лепо!.. одговорио је

једним снажним ударцем песнице на под, направивши му при

том добру модрицу испод ока, потпуно је задовољена.

решио сам да манем Село и ги цепнем јер Нећу да ми смеју сеоско блато јербо ми се може, како су ме израдили, зато сам ушо сам у паре и Сад ођу да проживим као човек зашто ођу да Дођем у Биоград и да се шетам сврајле и врајлице и Она јоја миљунка нек гледа шта с њи- ве и ливаде, већ сам говорио с мицу Пиљарицу да Пусти ко кирајију ал она вели ју равајло

шта ће свет да каже ал јопет кад сам обећао да ћу ја да финанцирам целу кућу Она се не пишмани и Пристаде и сад ја ни- сам више равајло већ рале због

Зашто је то госпоци и финије, мица спава у прециље а ја у

собу ал Ме све фаћа стра да Ту не бидне нека грешка па јој зао- то Кажем слуша бре Мицо ту ће

се направи Замешатство па ће биде Неки кијамет. Него иди Ти

у собу а ја ћу се мајем у прецо- бље ал она каже од Мог шлијца

ја сам газдарица и Зајто ођу да будем на лице места и да веднем

шта се ради у мој кварту ал сад берем кожу на шилјак што

ће да будне кад Дође моја ми- лунка и ведне ову ревену сми- цу пиљарицу а јесе згодна пас

јој њен пиљарски бела Па окру- гла а Она пусте очи ка вилџани

ал брате што има Језичину то

бре нема у Све јевропе а пцује

горе од мијата порезника ал Јо-

пет је народ почитује јербо увек

има добре намернице. Па неће

диде на пијац већ седи у кујну

и чита новине а куј се пасуль

јај кромпир има да дође на ноге и да чека. Јакако сад је ње- на сезона па Зато дигла нос и

само се бреца на публику а го-

споје не сме ни Да писну већ са-

мо циље миље сову мицу Па јој

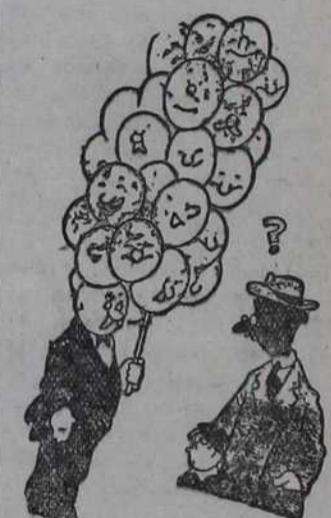
доносе и цигаре и седе снује у

прецобље а она ми после каже

е мој равајло ово су све фалци- фикати и јудурме се да прева- ре ал јопет се ај недам и само

— Моја ташта ипак хоће да се досели к нама.

Збунио се

— Опрастите које вам је глава!

ЖИВ ЛЕКСИКОН

— Пиколо, имате ли ви један лексикон!

— Не, али шта би хтели да

знате!

РАВАЈЛО СЕ СПАСАО БЕДЕ

Проклеши случај

Газда Андра купио својој Лули лепе и укусне дрвењаке, то јест санделе са дрвеним ћоном. Оно могло је он да јој купи и нешто боље и скупље али је он трговац, еснаф-човек па добро зна да су те санделе јаче и јевтије. Оно јест да мало више пупају али он није нервозан. Поред тога још издалека чује кад иде па тако не мора да се плаши изненађења. Ви се чудите каквих изненађења. Па Боже мој, Андра је још млад човек а код њега у радњу долази сваки дан пуно лепих девојака и жена, па са човек, понекад, мало нашали. А жена као жена. Не разуме, те шале и често од комарца направи магарца. Сад је био сигуран. Чује он трупкање дрвењака из далека и увек има времена да све доведе у ред.

Пошто се је тако обезбедио од изненађења, Андра настави свој редован живот. То јест, сецкаје купона и делио женама шећер, квасац и со, продаје лепак за муве и друге ситнице. А лепу Марицу, служавку код Пере доктора, увек је задржава да му дође око три сата па је тако долази у могућност да се са њима мало разговори. Онако на само у четири ока. А и она, ћаволица, није била сраскида, па је радо оставала са газда Андром који није жалио да поклони мало шећера или паре за позориште.

Ствар се у Андриној радњи развијала мирно и по програму и све било у најлепшем реду да се на сандали госпа Лулија не исцепа кајиш. Е тај проклети кајиш је главни кривац што Андра лежи код сестре а на радњи пише цедуља да је затворена због болести.

На Малу Госпојину удесио Андра да Марица дође тачно у три а он се опет постарао да још у подне обавести Лулу да ће после ручка, да «сречује купоне». И заиста, чим је ручао, он оде у дућан који је био у његовој кући, одељен једним мрачним ходником од његове кујне. Сео за тезгу, извадио купоне и почео рад који је прекидао да би услужио ретке муштерије. Ипак је на време био готов и таман да спусти ролетне каде у радњу уђе Марица.

— Здраво лепотице — ослови је Андра радосно и брзо спусти ролетне тако да је у дућану био мрак.

— Дошла сам за сапунски прашак — процвркнута Марица, једна лепа и кокетна девојка.

— Сад ћу, душо, сад — тепао је Андра и затвори дућан пошто је било скоро три.

Мора да је мерење сапунског прашка трајало подуже јер Марица никако није излазила из дућана. Скори ће и четири а он још пазари. Е, баш у томе тренутку, догодио се тај несрћни случај који је изазвао катастрофу у Андрином домазлуку. Наиме, госпа Лула је кувала пекmez па јој се некако нога закачи за сандук са дрвима и она искиди кајиш на левој сандали. Хтела је да се поједе од муке али јој у томе паде на ум да у на је као псето...

магацину, иза радње, има нека стара папуче. Онако боса она оде у магацин, када се одједном неко цикну и са празних сандука у мрачном магацину једна прилика штуче у мрак. Госпа Лула не би била жена када ову сумњиву ствар не би истерала на чистину. Зато потрчи у дућан, упали електрику и опази једну девојку прилично разбарашену, када се труди да дигне ролетну и утекне из радње. Она потрча да је ухвати али је девојка — то је била Марица — успе да мало дигне ролетну и да шмугне на улицу. Госпа Лула се сад врати у радњу и ту затече њеног Андра како збуњено стоји код једне гомиле метли.

— Шта је сигурацијо — дрекну она. Тако сечеш купоне...

— Чекај, да ти објасним — мрмљао је Андра збуњено јер он

је добро познавао Лулу, када је лута.

— Објасни си ми довољно покваренитино матора. Сутеренски типу што фаћкаш слушкиње

— Није, богами, ја онако знаш да ми помогне око купона.

— Оне то оне — синтака је Лула — па на сандуцима у магацину. А сад ће мало Лула да сече купоне. При том речима Лула дохвати оне метле са дугачким дршкама па почне да мери јаднога Андра. Није се смирила док целу гомилу метли није излупала лупајући по јадноме Андри као у неки добош. После тога оде у стан, обуче се на тенане и оде код своје мајке на Вождовача а јадан Андра је, онако излупан и осакаћен, чекао да се добро смркне да би отишao код сестре где сада лежи и вади флексе.

По туђој мустри

— Зашто се љутиш, голубице? — умиљавао се Јоца, звани гугутка, својој Нади али она га само презирво погледа. Кажи душо, шта ти је, срце ми се цепа кад видим да си тако тужна.

— Шта ти разумеш? — дрекну она на њега. Уместо да си предузео нешто да ме осветиш, ти цимиздриш као стрина.

— Па, можда није истина. Ти знаш да те Ђока воли...

— Воли, воли а већ трећи дан га нема. Опет је код оне удовиц... Знам ја, срце ми каже... рече Нада и близну у плач.

— Идем код ње вала и ако га наћем, пребићу је ко мачку — прену се Јоца и почне да се облачи.

— Иди голупчик, иди и немој да се враћаш без њега — јеџала је Нада.

Јоца се оженио са једном лепом и младом девојком, која је рођена у Београду од оца Србина и мајке странкиње али је од мајке наследила претерану осетљивост и сентименталност. Те њене особине, за осам година брака, нису остале без утицаја на Јоцу који није хтео да остане дивљак и грубијан већ у свој брак удесио како је желела Нада којој је он тепао Наћа. То је био брак по туђој мустри за који ми Срби немамо смисла али који је жени давао потпуну слободу.

За време док се водио горњи разговор у Јоциној кући, седео је Ђока апотекар код свога колеге Боре и узбуђено му причао:

— Није то, брате, за нас. Ми неумемо да се снађемо у тој ситуацији. Замисли он ме издржава, добијем у готову и јавно живим са његовом женом. Што је много, много је. Срамота ме у очи да му погледам...

— Море шта те се тиче — тешчи га Бора. Када то њему не смета шта се тебе тиче.

— Лако је теби да говориш — рече Ђока, али када би ти видео како га она понижава, не би ни ти остао равнодушан.

— Па што трпи ту напаст? — чудио се Бора.

— Лепа је, ћаво је однео — каже Ђока замисљено. Али ћу морати све да манем. Љубомор-

— Значи да те воли — објасни му Бора шеретски.

— Море јок, не воли она никог. Само себе воли а ја сам јој као нека играчка. Али шта ћу. Морам. Са мојом платом не могу да изађем на крај а да се задужујем не могу. То јест не да ми више нико...

У томе зазвони телефон. Јави се Бора а неки женски глас замоли да зовне Ђоку, ако је ту. Ђока узе слушалицу.

— Ало, ко је?

— Овде Анка слушај Ђокиће, код мене је овај шоња. Тражи те и плаче. Шта да му кажем?

— Речи му да нећу да идем. Али Ђока није рачунао са Надом. Так што је спустио слушалић телефон. опет зазвони Бора узе везу или одмах пружи слушалицу Ђоки.

— Она те тражи...

Ђока се наљути и узе преко воле слушалицу али му се лице убрзо разведри и он одговори:

— Идем одмах... Затим се окрепе Бори и рече:

— Купила ми је штоф за одело... Морам да идем.

Било је већ касно увече када је Јоца дошао кући. Зазвони на врата али му нико не отвори. Зазвони опет. Ништа. У зло доба чу се Наћин глас кроз врата.

— Ко је?

— Ја сам. Јоца!

— Е, сад не можеш. Ту је Ђока... одговори она радосно.

— Хвала Богу само кад је дошао. Ноге сам сподбио тражећи га. Немој ти душиће да се узнераваш. Идем ја код Пере. Тамо ћу и да славам. Лаку ноћ...

И Јоца оде.

Зар није идеалан муж? Да га тражиш са свећом не би нашао бољега. А знате ли како се завршио његов брак. Наћа је једног дана оставила и њега и Ђоку и отиша код једног клавиристе. Јоци је само оставила кратку цедуљу у којој је писало:

«Ти си кукавица и шоња а Ђока је рачунија зато вас обожавам. Немојте ме тражити. Надак».

Сада Јоца и Ђока заједно туѓују и у пићу траже заборав. Од велике туге Јоца се готово и не трезни...

— дериште балаво, зашто трачиш као ждребе пред руду?

Ангелота

МОЦАРТОВ ОДГОВОР

Некакав млади, амбициозни и уображен син богатих родитеља хтео је по сваку цену да се прослави у музici и зато је често својим посетама досађивао Моцарту молећи га да му овај каже на који начин може постати композитор.

— Оставите ме већ једном са тим питањима, рече му најзад Моцарт, ви сте за тај посао још врло зелени...

— Ја зелен, млад, хоћете рећи, изненади се гост. Па ви сте били још дете када сте почели компоновати...

— То је истина, одговори Моцарт, али ја нисам никога питао како се то ради.

ФРИЗУРА ЈУЛИЈА ЦЕЗАРА

О славноме римском диктатору, државнику, говорнику и писцу, Јулију Цезару записана је једна занимљива анегдота из доба његове младости када је тек био ступио на политичку позорницу.

Кад је Јулије Цезар први пут присуствовао седници римског Сената он је показао тако борбено држање да су се старији сенатори, све саји аристократи, уплашили од овога ратоборног младића.

Неки сенатори, који су знали да је Цезар близак рођак убијеног демократског вођа Марија упозори — су на то конзула Цицеров — најдаровитијег и најславнијег адвоката у светској историји. Цицерон је погледао Цезара, који је са нарочитом пажњом његовају своју косу сву кујдраву, бујну и најзад рекао забринутим сенаторима:

— Свака бојазан је искључена. Како би овај младић могао за нас значити неку опасност, кад му је потребно толико времена за неговање његове косе?! Будимо, дакле сасвим спокојни.

Сенатори су били умирени — или је историја убрзо демантовала Цицерона.

ГУНО НА ПРОБИ

Француски композитор Гуно, имао је обичај да се за време пробе у позоришту доста грубо изражава како према члановима опере тако и оркестру.

Приликом једне пробе »Фауста« једна врло млада почетница у хору погрешила је за време певања једне хорске партије. Гуно је на то лутито треснуо штапом о пулт, прекинуо даље дириговање и повикао сиротој двојици:

— дериште балаво, зашто трачиш као ждребе пред руду?

Али на изненађење свих, мала се није уплашила, напротив она је мирно одговорила:

— Слушам, Маестро, јер сте ви крај руде (т. ј. коњ).

Гуно није ништа одговорио, вероватно увиђајући, да је добио заслужену одмазду.

БЕТОВЕН И НАПОЛЕОН

По својим политичким уверењима Бетовен је био републиканец. Када се Наполеон прочуо, Бетовен је веровао да тај човек хоће да уреди стање у Француској према новијим, републиканским начинима. Због тога је необично поштовао младог Бонапарта, и у његову част компоновао је 1803. године »Херојску симфонију».

Када је све било готово и рукопис лепо преписан, а композитор спремио и посвету са намером да све то пошаље у Париз преко француског посланика, стигао је глас у Беч — да се Наполеон прогласио за цара. Какво изненађење и разочарање за Бетовеном! Поцелао је одмах један део своје композиције са посветом и почeo га гредити новог тирана.

Требало је да прође доста времена док је Бетовен дозволио да се »Херојска симфонија« објави као успомена, јна једног великог човека.

После Наполеонове смрти на Св. Јелени Бетовен је говорио о њему са мање гњева. Баш када је добио вест о смрти рекао је саркастично:

— За ту катастрофу ја сам му компоновао одговарајућу музику још пре седамнаест година!!!

Бетовен је мислио на »Посмртни марш« у симфонији.

РАТНО ПРАВО

У битци код Верцеле, година 1811 истакла се у борби на римској страни једна трупа, која је потицала из једног италијанског града. Још на бојишту похвалио је командант, који је уједи био и конзул, њихово храбро држање и подарио им, у знак признања, право римског грађанина.

Када се Маријус вратио у Рим, пребацило му се да није смео поделити ово право, пошто је за то потребно одобрење римског сената. Конзул Мариј

ШАРЕНА НЕДЕЉА

НИЈЕ ХЕРКУЛ

— Драги, хоћеш ли ме узети у наручје кад стигнемо кући!

— Драга, ја сам Ромео, а не Херкул.

Ха, ха, ха!

— Ми смо весели и он је испао из чамца.

Која ти је она?

Жена: — Која ти је она Ружа што си је помињао у сну?

Мун: — То је која на кога сам се кладио!

Жена: — Тад која је јутрос питао телефоном за твоје здравље!

Бодликаве мисли

Лаж брзо добија крила и лете онда се обично претвори у стару, крезубу жену, која иде од врата до врата и брбља.

Душа може улепшати тело, али тело може душу само продасти.

За богаташе је Бог измислио медицину, а за сиромаше — здравље.

Девојка је као вода. Тиха вода је обично дубока, а чиста вода је већином хладна.

Љубав је веза једне владалачке и једне ропске природе. Није даје једнаких.

Глумцима више импонује најмање признање него највећа искреност.

Човек љуби да се растресе, да буде модеран, да се забави, да заборави, да се обогати, да побуди завист, да буде сретан — али готово никад због саме љубави.

Циција над цицијама Шкотланђанин прогутао гуму за брисање. Случај је био тежак и хирург је морао одмах да га оперише. После операције, један човек прилази лекару и узбуђено пита како је прошла операција.

Срећно. Да је болесник донет пола сата доцније, ко зна како би све испало. Будите мирни. Ви сте сигурно његов брат?

— Не, ја сам власник гуме, коју је он прогутао па сам дошао по њу.

РАЗНО

ЗНАК ОЗДРАВЉЕЊА

— Како је ваша госпођа првела ноћ?

— Добро, господине докторе, хвала Богу и вама. Јуче јој је било толико добро, да је шољом од чаја већ могла да гађа нашу служавку.

ТЕШКА ОДЛУКА

— Не зна човек шта да ради: да ли је боље ћерку удати или не.

— Зашто?

— Решио се ње, али после мора и њу и мужа да јој издржава.

САЖАЉЕЊЕ

— Па добро, разведимо се! — То нећу... Нећу да ти дам прилику да се поново ожениш и да кињиш опет неку другу жену више него што си мене кињио! Нећу да се разведен из сажаљења према њој!..

ПРАКТИЧНА ЖЕНА

Питала једна жена своју друкарницу како је могла да се уда за ћелавог човека.

— Из практичних разлога, одговори она. Прво, не морам да будем љубоморна; друго, не треба да дајем мужу новац за шишање; треће, када устајем ноћу, не морам да палим светлост; зар то није дивота!

ГОСПОЂА КУПУЈЕ ПАПАГАЈА

— Мој муж је отишао на даљаки пут. Пошто сам сама, хтела бих да купим једног папагаја да ме разоноди.

— Изволите, госпођо, овај овде колосално прича.

— А уме ли да псује?

— Не брините! Сасвим ће заменити вашега мужа...

ЛЕКАР И СЕЉАК

Лекар: — Слушај, пријатељу, свињац је одмах до твоје куће, а то није здраво!

Сељак: — Море, мани ти то! Свињац је ту већ тридесет година и ниједној се свињи, хвала Богу, није ништа десило!

НЕ ВЕРУЈЕМ У ЉУБАВ

— Верујете ли ви у љубав на први поглед, госпођице Цицо!

— Не верујем.

— Тада морам опет сутра да дођем!

МАЛЕР

— Склоните се да не погинем.

Ж Ж Ж

Сеоске девојке

Помену се, не повратило се
Сеоске цуре варошки се носе
Баџиле су сукњу и спанке
Неће више да буду сељанке
Да су пепше но монденке што су
Селске цуре ошишале косу
Да би биле првокласне цуре
Све ставиле најлепше фризуру
Помадом су намазале лице
Око врата сребрне лисице
Да би мало отмениле биле
Хаљине им од предратне свиле
Па када их гледате из близа
Чини вам се да су из Париза
Све су дигле главе поносито
Јер су ово добиле за живот
«Сад смо сила!... све сељанке веле
Па купују најлепше ципеле
Ако нису на њих ни навикле
Ципеле им на високе штикле
У рукама свакој стоји ташна
Добиле је за два кила брашна
Свака дошла до доброг шешира
За њег дала пет кила кромпира
Па и друге модерне ситнице
Добиле су све за намирнице
«Може нам се каку по сто пута
«Сад је дошло наших пет минута!»

ЛУКЕН СИКЕ

Се с ти

Божи: Посто си без отказа најурен из свога монденског стана, имаш право на бесплатну сеобу до Каира.

Југословенима: Навикли сте на стан са улице па нећете ни да чујете за сеобу »из авлијек«. Опет остависте Србе да вуку самар.

Газда Ници: Ти осветла образ и прежали целу стотку за Црвени крст. Алал ти вера!

Врач-погађачу: Ти погоди и — поједе питу!

Једном млинару: У мутном се лови али када се упадне — нема вађења.

Мондену: Цело лето си пробијао место где ћеш да летујеш у јесен ти, изненада, испаде најбоља бања — Бор.

Једном двару: Купио си клавир да убијеш време музиком али ће многе твоје муштерије да свирају у прсте.

Читаоцима „Веселог Алманаха“
— Ужице: Док не изиђе нови Алманах, ви узмите стари и почните да чitate од позади. Замислите да је то нови и тако ће вам бар изгледати као неки „ерзац“ новога. Самопомоћ више вреди од туђе помоћи.

Много воле школу!

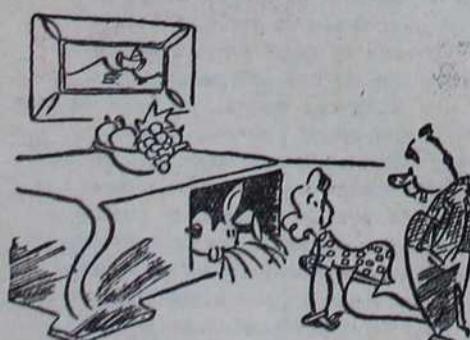
— Волиш ли, синко, да идеш у школу?

— Ох, много волим да идем у школу и да се враћам, али ми је страшно досадно тамо да седим.

◆
Учитељ: — Глизавци су животиње који гмижу на трбуху. Ко зна да ми наведе један пример.

— Моја мала сека.

ГОСПОДА ПОЉОПРИВРЕДНИЦИ

— Шта кажеш на то! Прекијуче је наш зец излегао седам младунаца, а јуче и данас ништа. Да нам није подвалио трговац!

Животна ИСКУСТВА

Жене се често жале на тиранiju мужева, али никад на тиранiju моде.

Богатство мање вреди од знања. Знање брани човека, а богатство мора човек бранити.

Између две жене, обично, човек више воли ону која то мање заслужује.

Лепа жена се може слушати, али јој се не сме веровати.

Младост нас учи да многе вољимо, а старост да младима праштамо.

Има жена које не осећају напушта то су оне које пису волеле никога или оне које су волеле свакога.

Најсрећнија су она бића, која за своје поступке траже награду у својој савести.

Ко не жели да се сазнају гра- нице његовог знања, не треба да их прекорачи.

КАД ЖЕНА ИМА ИСКУСТВА

— Заклињем се, да си ти једина девојка коју сам пољубио.
— То се примећује одмах,

Роси: Када хоћете да легнете, умите лице хладном водом и најмажите свежим парадајзом. Ујутру опет оправти лице и најмажати помадом. Ако немате помаду онда је добар и сок од лубенице. После истрљати влажним убрусом. После тога будите сигурни да у себи неће бити мува. Све ће бити на лицу.

Каји: Жуљеви су обична ствар и свако ко жели да буде модеран мора да има бар пет шест комада.

Гини: Сада је сезона за удаје јер сваки самац брине за огрев и зимницу па је то најбољи магнет.

Стаки: Добро је док је љубоморан зато ти подгрејавај то његово расположење.

Мицкошу: Мушкарци су гутмани зато и тај није изузетак. Не пуштај га већ дели као плајвац.

Распутшеници: Шта ће ти сродна душа. Много је боље да нађеш сродан ѡеп.

Учитељки: Цео свет хоће у село а ти би хтела у варош. Види се да ниси савремена.

Гордани: Док траје младост, лако ћеш за удвараче зато се постарај да бар једнога оставиш у туршију — у виду мужа.

Њејава радости

Перица: — Да сам старији, да-нас бих се опно.

Душко: — Зашто?

Перица: — Мој учитељ, који ме стално малтретира, данас се оженио мојом тетком.